

Література:

1. Лазаришина І.Д. *Економічний аналіз в Україні: історія, методологія, практика. Монографія.* – Рівне: НУВГП, 2005. – 369 с. – С. 140
2. Петрик О.А. *Місце економічного аналізу в процесі аудиту // Трансформація курсу «Економічний аналіз діяльності підприємства» : Тези доповідей міжнар. наук.-метод. конф. 16-17 травня 2002 р. / Відп. за вип. Л.М. Кіндрацька.* – К.: КНЕУ, 2002. – С.389
3. Олійник О.В. *Розвиток економічного аналізу в умовах інституційних змін: монографія / Олійник О.В.* – Житомир: ЖДТУ, 2008. – 653с.

Чабан Д. Ю.,
студ. гр. ОА – 31,
Львівський техніко-економічний коледж
Національного університету «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Канцір І.А.,
викладач циклової комісії обліку аудиту та фінансів

ОСОБЛИВОСТІ ТА НАПРЯМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ ПІДПРИЄМСТВ

Внутрішній аудит – це один із видів внутрішньогосподарського контролю суб'єктів підприємницької діяльності. Термін «внутрішній аудит» - це діяльність внутрішньої аудиторської служби підприємства, яку можливо розглядати як окремих вид аудиторських послуг, що надаються незалежним аудитором підприємству.

Питання організації служби внутрішнього аудиту досліджують вітчизняні науковці, як А.М. Герасимович, О.І. Кіреєв, Л.М. Кіндрацька, Н.П. Шульга. Проте зміни у законодавстві, поступова інтеграція у світовий фінансовий простір вимагають додаткового та постійного дослідження даної тематики.

Діяльність внутрішнього аудиту, полягає у: оцінці діяльності установи щодо ефективності функціонування системи внутрішнього контролю, ступеня виконання і досягнення цілей, визначених у стратегічних та річних планах, ефективності планування і виконання бюджетних програм та результатів їх виконання, якості надання адміністративних послуг та виконання контрольно-наглядових функцій, завдань, визначених актами законодавства, а також ризиків, які негативно впливають на виконання функцій і завдань установи (аудит ефективності); оцінці діяльності установи щодо законності та достовірності фінансової і бюджетної звітності, правильності ведення бухгалтерського обліку (фінансовий аудит); оцінці діяльності установи щодо дотримання актів законодавства, планів, процедур, контрактів з питань стану збереження активів, інформації та управління державним майном (аудит відповідності) [1]. Внутрішній аудит передбачає здійснення оцінки, результатом якої є отримання необхідних та достатніх аудиторських доказів з метою надання висновків відповідно до цілей внутрішнього аудиту. В умовах сьогодення, внутрішній аудит – це система оцінки стану бухгалтерського обліку та внутрішнього контролю підприємства.

До основних проблем його розвитку в Україні слід віднести насамперед недостатнє нормативне та методологічне забезпечення, що спричиняє полеміку в самих принципах, методах, методології та процедурах внутрішнього аудиту; відсутність внутрішніх методологічних рекомендацій щодо організації та методики внутрішнього аудиту на підприємстві.

Служба внутрішнього аудиту, на нашу думку, крім завдань контролюючого характеру, має проводити економічну діагностику, розробляти фінансову стратегію, здійснювати оцінку рентабельності комерційних угод. Діяльність внутрішнього аудиту необхідно розглядати не лише як перевірку системи бухгалтерського обліку і звітності, а й як сукупність аудиторських послуг, здійснюваних за вимогою керівництва підприємства й у зв'язку з потребами управління. Вирішення таких проблем спрямоване на зміцнення позицій та авторитету внутрішнього аудиту в Україні.

Література

1. *Стандарти внутрішнього аудиту, затверджені Наказом Міністерства фінансів України від 04.10.2011 № 1247: [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.*

Чіпак З.В.,
студ. гр. БО-34,
Львівський техніко-економічний коледж
Національного університету «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Старко І.Є.,
викладач кафедри обліку, аудиту і фінансів

РОЗВИТОК АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ: НАПРЯМИ ТА МЕТОДИ РЕГУЛЮВАННЯ

Сучасний етап розвитку економіки характеризується поглибленням процесів глобалізації, інтегруванням у світове економічне співтовариство, появою інфраструктурних інструментів функціонування компаній корпоративного сектора, підвищенням вимог прозорості їхньої фінансової інформації, розширенням кола інформаційних потреб користувачів для прийняття обґрунтованих рішень. Ці реалії дають імпульс розвитку і задають вектор подальшої еволюції аудиту як інструмента, здатного захистити й задовольнити інформаційні інтереси суспільства. Регулювання сучасного аудиту має бути представлене різними моделями: повне саморегулювання, регулювання з боку держави чи змішана модель. Сьогодні для українського аудиту найприйнятнішою є форма делегованого технічного регулювання ринку аудиторських послуг, умови реалізації якої мають ґрунтуватися на таких постулатах: усі аудитори зобов'язані перебувати у будь-якій суспільній аудиторській саморегульованій організації, яка має охоплювати не менш як 25% усіх аудиторів країни; саморегульована організація повинна відповідати вимогам ЄС: мати власні системи сертифікації, підвищення кваліфікації, контролю якості послуг, мати систему накладення штрафів і апеляцій, задекларувати та дотримуватися технічних стандартів; державні регулятори не втручаються у процес надання аудиторських послуг; базові принципи ринку аудиторських послуг визначає законодавець; перетворення в регулювання аудиту можуть опиратися на кращий зарубіжний досвід і рекомендації міжнародних організацій [2, с.48].

Об'єктна орієнтація аудиту має бути сформована на таких системах: системі бізнес-процесів; системі обліку та звітності; системі внутрішньокорпоративного підходу; системі управління бізнес-ризиками; системі корпоративного управління [3, с.53]. Основними напрямками розвитку аудиторської діяльності в Україні можуть стати: внесення необхідних змін і доповнень до чинного законодавства України, які прямо чи опосередковано впливають на регулювання аудиторської діяльності; розробка типових